VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 94r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

habebit fructū in respectione animarū
sanctarū. ⁊ spado qui nō operatus est p
manus suas iniquitatē. nec cogita
uit aduersus deum nequissima.
Dabitur enī illi fidei donū electū.
⁊ sors in templo dei acceptissima. Bo
nor enim laborū gloriosus est fructus.
et que non concidat radix sapientie.
Filii autē adulterorū in cōsūmacōe
erunt. ⁊ ab iniquo thoro semen
exterminabitur. Et si quidē longe
uite erunt inuchilū oputabunt.
⁊ sine honore erit nouissima senec
tus illorū. Et si celeri defuncti fuerīt
nō habebunt spem. nec in die agnicō
nis allocutōnē. Iniquorū enī inique
dure sunt consūmationes. O quā pul
chra ē casta generatio cū karitate.
Inmortalis est enī memoria illius. qa
apud dm nota ē ⁊ apud homines.
Cum pēsent est imitantur illā. ⁊ desid
ant eam cū se eduxerit. ⁊ in perpetuū
coronata triumphat. incoinquina
torū certaminū pmiū uiceū. Multi
gena autē impiorū multitudo nō erit
utilis. ⁊ spuria uitulamina non
dabunt radices altas. nec stabile
firmamentū collocabūt. ⁊ si ramus
in tempe germinauerīt. īfirmi
tate posita auentō omouebunt. ⁊
animietate uentorū eradicabunt.
Confringentur enī rami īcōsūma
ti. ⁊ fructus illorū inutiles. ⁊ acbi
ad manducandū. ⁊ ad nichilū apti.
Exiniquis enī omnes filii qui na
scentur testes sūt nequicie adūs
parentes. in interrogacōne sua.
Iustus autē si morte pocupatus fuerīt
in refrigerio erit. Senectus enī uene
bilis est nō diuturna. neq; numero
annorū oputata. Cani sūt autē sensus
hominis. ⁊ etas senectutis uita in
maculata. Placens deo factus dilectus.
⁊ uiuēs inter pōtores translatus est.
Raptus est ne malicia mutaret intel
lectū eius. aut ficto malicie decepta
nimam illius. Fascinacio enī nugaci
tatis obscurat bona. et incōstātia
concupiscencie transuertit sensū
sine malicia. Consūmatus in bre
ui expleuit tempora multa. Plac
ta enim erit deo anima eius. Propter
hoc festinauit educere illū de medio
iniquitatū. Populi autē uidentes et
nō intelligentes. nec ponentes in
pōcordis talia. qm gra dei ⁊ mia
in scos eius. ⁊ respectus in electos illius.
condempnat autē iustus mortuus
uiuos impios. ⁊ iuuenes celeri cō
sūmata longam uitā iniusti uide
buntur enī finē sapientis. ⁊ nō intel
ligent quid cogitauerit de illo ds.
⁊ quare munierit illū dns. uidebūt
enī ⁊ contēpnent. illos autē dns ir
ridebit. ⁊ erūt post hec tradentes si
ne honore. ⁊ in cōtumelia īter mor
tuos imperpetuū. qm dirumpet illos
inflatos sine uoce. ⁊ omouebit illos
a fundamētis. ⁊ usq; ad suppmū de
solabuntur. et erūt gentes. ⁊ memo
ria illorū peribit. uenietē in cogita
cōne pccorū suorū timidi. ⁊ traducet
illos exaduerso iniquitates ipōrū.
Tunc stabūt iusti in magna cōsta
cia aduersus eos qui se angusti
auerūt. ⁊ qui abstulerīt labores illo
rum. uidentes turbabunt timore
horribili. ⁊ mirabunt īsubitacōne i
sperate salutis. gentes pangustia
spē. Dicent intra se penitencia a
gentes. ⁊ pangustia spē gentes.
Hii sūt quos habuimus aliqn in deri
su. ⁊ in similitudine improperii. Nos
insensati uitā illorū estimabam in
gnia. ⁊ finē illorū sine honore. Quo
m ergo oputati sūt int filios dei.
⁊ inter scos sors illorū est. Ergo erra
uimus a uia ueritatis. ⁊ iustice lum
nō luxit nobis. ⁊ sol intelligencie
non est ortus īnobis. Lassati sum
īuia iniquitatis ⁊ perditionis. ⁊ am
bulauimus uias difficiles. uiam autē
dni ignorauimus. Quid nob. pfuit su
perbia. aut quid diuitiarū iactātia